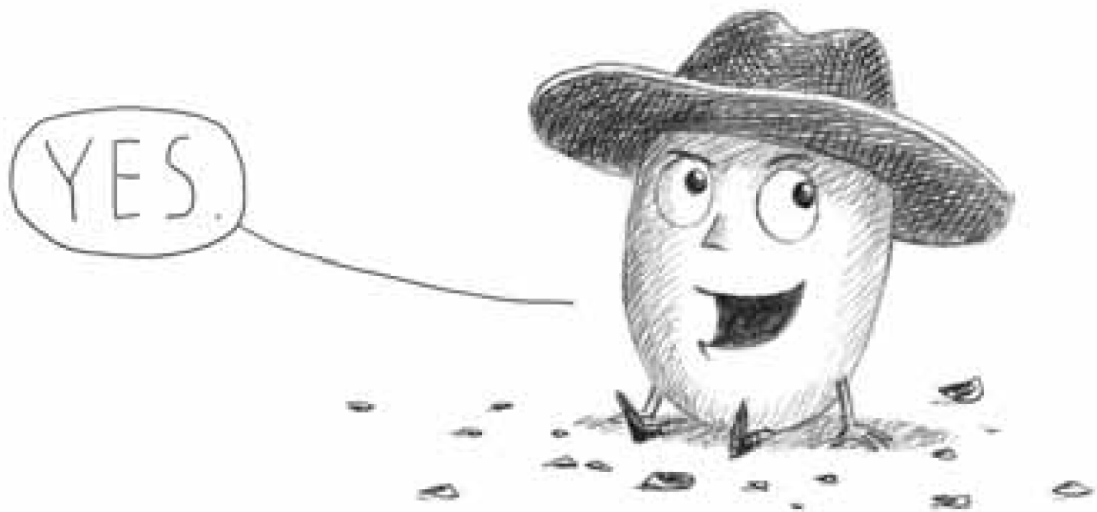

Maranke Rinck
& Martijn van der Linden

Bob Popcorn

IN AMERIKA

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij

2021

HOOFDSTUK 1

IK WEET HEUS WEL WIE BOB IS

Kijk, dit is mijn eerlijke gezicht.
Goed hè?

Zie je die lieve glimlach?
Die vrolijke ogen?
Ik heb er lang op geoefend.
Dit is het gezicht van een gewoon meisje
van negen.
NIET van een bedrieger.

Dante lijkt ook al zo braaf.
Dat is niet moeilijk.
Hij slaapt als een roos.

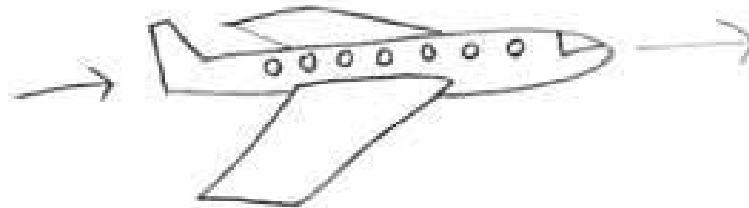

Oké.
Hij *klinkt* meer als een varken.
Maar dat is niet erg, want we zijn in
Amerika!

POPCORNLAND!

Stap één van ons plan is gelukt.

stap 1

Nu is het tijd voor stap twee.

stap 2

We gaan logeren bij boer Bill.

En mijn vaders gaan voor hem werken.

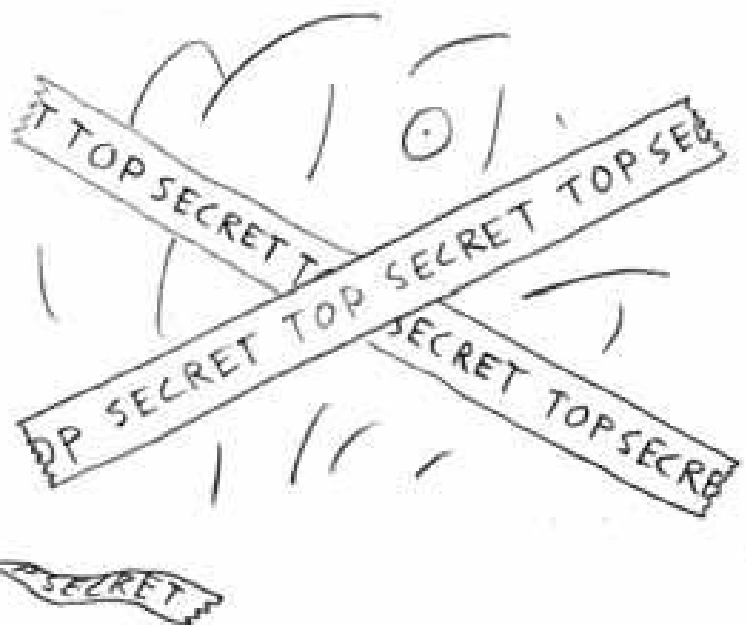
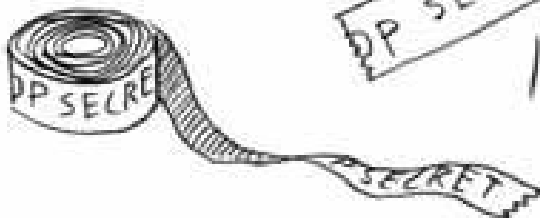

Dan komt stap drie.

Dante en ik gaan VAKANTIE VIEREN!
Of nou ja...
Dat *denken* mijn vaders.
Maar dat is natuurlijk niet waar.
Dante en ik hebben geen tijd voor vakantie.
Nee, stap drie is geheim.
Supergeheim.
Alleen boer Bill weet ervan.
Verder niemand.

stap 3

Mijn vaders weten dus van niks.
Dat is wel fijn voor ze.
Zij hebben al genoeg aan hun hoofd.
Zoals waar Bill blijft, bijvoorbeeld.
Hij zou ons van het vliegveld komen halen.
Maar we zitten al een uur te wachten.

Ze gaan even om de hoek kijken.
Nu kan ik mooi in mijn tas gluren.

Bob verstopt zich al uren.
De HELE reis van Nederland naar Amerika.

Zonder te zeuren!
En hij is niet één keer boos geworden.
Ik wist echt niet dat hij dat kon.
Ik ben ZO trots.
Ik gloei er gewoon van.
'Hé,' fluister ik.
Ik buig voorover.
'Hé, Bob.
Kanjier...
We zijn er bijna!
Nog even volhou...'

O nee!
Mijn rugzak staat wijd open.
Als een grote, gapende mond.

En hij is leeg.

BOB POPCORN! brul ik in mijn hoofd.
Dit hadden we NIET afgesproken!
Vlug kom ik overeind.
Mijn trotse gevoel is in één klap weg.
De zon schijnt fel.
Maar ik heb het ijskoud.
'NGGGHHH!' snurkt Dante weer.
'Pfff, kom op zeg, DANTE!' snauw ik.
Ik geef hem een zet.
Dante doet zijn ogen open.
'Huh?' mompelt hij.

'Bob,' zeg ik.
Dante kijkt me oenig aan.
'Bob?'

Ik vergeet helemaal te fluisteren.

Dante wrijft door zijn haar.

‘Rustig maar,’ mompelt hij.

‘Nou,’ zeg ik.

‘Hij is dus weg.’

HOOFDSTUK 2

GEEN SAMBABAL

‘Bob is weg?’

Dante zit meteen rechtop.

Ik knik.

Mijn ogen glijden over de parkeerplaats.

Over de auto’s en de stoep.

Over de rij stoelen...

‘Waar zit-ie nou?’ mompel ik.

Ineens zie ik iets bewegen.

Ik kreun.

Dante volgt mijn blik.
Bob zit vlakbij.
In de snoepautomaat.
Hij zit ERIN!
Tussen de zakjes chips en de koeken.
Hij kijkt heel gelukkig.

Dante en ik grijpen onze tassen.
We rennen naar de automaat.
Maar we zijn niet de enigen.

Een klein meisje is ons voor.
Ze drukt razendsnel op de knoppen.
Alsof ze dat elke dag doet.
Even voel ik een steekje.
Ik mag van mijn vaders NOOIT wat uit
zo'n ding.
Zelfs niet als er popcorn in zit.
Hup, daar valt al een koek omlaag.
Plof-klik!
Het meisje pakt hem uit de bak.

Mommy!

Ze houdt de koek omhoog
en roept iets.
Het is in het Engels.
'Wat zegt ze?' vraag ik aan Dante.
'Dat er al een hap uit haar koek is,' vertaalt
hij.